

El lobby valencià de Madrid, 22 anys de complots gastronòmics

“En tierra extraña”

L'any 68, a propòsit d'un homentage a Joan Fuster, uns quants valencians residents a Madrid van coincidir a València i es van emplaçar a trobar-se de tant en tant a la seua ciutat de residència. S'estava gestant La Colla Tirant lo Blanc, el grup de pressió dels valencians a Madrid.

Manuel Vicent, Francesc de Paula Burguera, Vicent Llorca, Ricard Blasco, Pasqual Olmos, Josep Sanmartí, Manuel Llinares i Joan A. Blai.

RAFA GIL

La culpa, com de quasi tot el que passa en aquest discret univers, la va tenir, directament o indirecta, **Joan Fuster**. El juny de 1968, després d'un acte cívic en homenatge a l'autor de *Causar-se d'esperar* a l'Ateneu Mercantil de València, un grupat d'amics van decidir *orbitar* al voltant d'un menú al restaurant La Pepi-

ca de la platja de les Arenes. El mòbil tenia aparença gastronòmica, però en el substrat de la maniobra hi havia la intenció de culminar l'acte de rehabilitació a Joan Fuster, que havia estat destinatari d'una campanya de descrèdit —una de tantes— promoguda per les forces vives de la ciutat. Governava València l'eximi **Antonio Rueda y Sanchez Malo**, el qual

va prohibir qualsevol parlament a les portes i va enviar uns decurions per assegurar-se que seria així.

Entre els comensals, hi havia l'advocat **Gonçal Castelló**, el periodista **Francesc de Paula Burguera**, l'historiador i cineasta **Ricard Blasco** i el pintor **Ricard Zamorano**, que entre altres coses comunes tenien la de viure a Madrid. En el trans-

curs dels plats, van decidir tornar a reunir-se a la seua ciutat de residència amb l'excusa de visionar una cinta de l'any 32 que tenia en el seu poder Ricard Blasco, i que era ni més ni menys que *El fava de Ramonet*, un precursor del cinema *vérité*. La sessió, per uns motius o altres, no es va realitzar fins pràcticament un any després, el maig del 69. En un estudi de doblatge es va improvisar un pati de butaques i es van reunir els convocants més espectadors com **Manuel Vicent**, **Joan Fuster**, **Miquel Veyrat**, **Julià Garcia Candau**, **Josep Carles Clemente**, **Joan Genovés**, **Vicent Ventura**, **Maria Fernanda Romeu**, **Lluís Carandell** i **Josep Melià**, entre altres. I quan va acabar *El fava de Ramonet*, es va projectar un documental sobre l'enterrament de don **Vicent Blasco Ibáñez**. Va ser un acte d'afirmació a distància, emotiu per a les circumstàncies.

Amb l'eufòria en la retina, van posar el rumb cap al carrer de Fuencarral, al restaurant La Criolla, van constituir-se en La Colla Tirant lo Blanc i van triar per unanimitat Gonçal Castelló per al càrrec d'El Gran Manifasser, que seria el responsable de convocar els membres de l'orde i bus-

car el restaurant per a les reunions. El pintor Zamorano va fer un dibuix del cavaller Tirant i Vicent Ventura va quedar encarregat d'encomanar a una fàbrica de rajoles la realització d'uns taulellets amb el motiu del pintor. Havia nascut un *lobby* i els seus propòsits eren mantenir la flama, fer projectes polítics, divulgar la unitat de la llengua i rebre i honorar els visitants distingits que, provinents de l'àrea catalano-parlant, arribaven a Madrid.

Amb el temps, a la colla s'hi van anar incorporant nous membres, com és el cas de **Vicent Llorca**, en el seu moment director de la biblioteca del Senat, els periodistes **Jordi Garcia Candau**, **Ramon Pi i Perea Soro**, els advocats **Evarist Olcina**, **Josep Vidal Beneyto**, el pintor **Hernández Mompó** i el director de cine **Lluís Garcia Berlanga**. I els sopars, amb una freqüència aproximada de cinc encontres per curs, van itinerar pels restaurants La Recoleta, Siete Picos o els estands de la Casa de Campo.

Un dels sopars més significatius va ser el sopar amb *P* que es va dedicar a Josep Melià, el qual havia estat insultat des de les pàgines del rotatiu *Pueblo* pel perio-

dista orgànic **Emilio Romero**, el qual va passar de la ironia a l'escarni per la "*p*" que s'havia adosat Melià al seu nom castellà. La convocatòria d'aquella nit es va formular així: "La colla Tirant lo blanc, tots amics de Josep Melià, amb motiu de la Polèmica Periodística iniciada a Pueblo Pel seu director, s'adhereixen a Josep i a tot allò que la modesta *P* del seu Patronímic rePresenta oferint-li un soPar amb *P* amb el següent Programa de: Pernil, Palaies, Pit de Pollastre, Priorat, Pilsen, Pa, Pomes, Plàtans, Pastissos, Polioli, Pernord i Puro. El soPar Promet ésser Per suar-hi Pa (Tot un soParot de Pai-Porta)".

Passats —Passats— els anys, amb la mort del difunt i la inauguració de les llibertats, el clan va entrar en crisi i va arribar la dispersió. Francesc de Paula Burguera es va traslladar a València per a articular projectes polítics, Josep Melià va retornar a les Balears amb idèntic propòsit i Gonçal Castelló, El Gran Manifasser, es va jubilar i va traslladar la seua residència a Barcelona. Van ser uns anys d'excedència i acció, però les expectatives no van ser com pintaven i Francesc de Paula Bur-

FEM NOSTRE L'ESTIU

Universitat Catalana d'Estiu, a Prada:

Les activitats més rellevants són: Cursos de formació cultural, **Seminaris d'extensió universitària** i d'investigació, Tallers, Conferències, Debats, Reunions científiques i professionals, Homenetges, Concerts, Recitals, Cinema i Teatre.

Data: del 15 al 24 d'agost.
Preu: Socis d'ACPV. 34.000 pts. No-Socis d'ACPV 38.000 pts.

Universitat de Joves, a Prada:

Es tracta d'una experiència educativa realitzada en el marc de l'UCE, però que té un règim organitzatiu intern i unes activitats concretes que es realitzen en un horari propi.

Per a joves de 16 i 17 anys.

Data: del 15 al 24 d'agost.
Preu: Socis d'ACPV, 25.000 pts. No-Socis d'ACPV 28.000 pts.

Aquests preus inclouen viatge, allotjament, manteniment, matrícula i totes les activitats que s'hi facen.

Informació i inscripció. Acció Cultural del País Valencià.
C/ Moratín, 15-8. 46.002 València. Tel. (96) 351 17 27

AQUEST ESTIU NO ET QUEDES EN CASA

-
THAILANDIA (10 dies)
 Bangkok-Phuket
 Des de 203.100 Ptes.
-
ORIENT STARS (14 dies)
 Bangkok-Hong.kong-Bali-Singapur
 Des de 323.300 Ptes.
-
TEMPLOS HINDUS (10 dies)
 Delhi-Jalpur-Agra-Khajuraho-Benarés
 Des de 230.900 Ptes.
-
EUROPA UNA SETMANA
 Berlin Des de 124.900 Ptes.
 Istanbul Des de 93.800 Ptes.
 Budapest Des de 114.800 Ptes.
 Viena Des de 84.800 Ptes.
 Costa Blava (Niça-Canes o Montecarlo)
 Des de 67.900 Ptes.

QUAT COMPANYIA HISPANOAMERICANA DE TURISMO

VALENCIA
C/COTANDA 3 • TEL (96) 351 80 34
BARCELONA
PASSEIG DE GRACIA, 11 • TEL (93) 301 65 00

Dalt a l'esquerra, Vicent Llorca; a la dreta, Josep Sanmartí i Manuel Llinares. Baix a l'esquerra, Pasqual Olmos i Ricard Blasco. A la dreta, Manuel Vicent i Francesc de Paula Burguera.

RAFA GIL

guera va tornar, irrevocablement, a Madrid. Reinstal·lat, es va marcar l'objectiu, amb èxit, de recompondre la colla i les circumstàncies el van investir de Gran Manifasser.

L'ÚLTIM SOPAR DEL CURS

El restaurant El Senador, enfront del Senat, era el lloc decidit per a acomiadar la ronda de complots gastronòmics del curs 90-91; l'hora, les 21; el dia, l'1 de juliol. Burguera va ser el primer a arribar. Fumava Marlboro *king size* i bevia dos dits de whisky amb gel. El va seguir Vicent Llorca, que finalment havia trobat, amb l'Ajuntament de Benidorm, una eixida airosa per a les seues propietats. I es va solidaritzar etílicament amb Burguera. A l'instant va fer aparició Pasqual Olmos, cap de publicitat de Ford, que aquell dia ingressava al club. Fetes les presentacions, va travessar la porta Ricard Blasco, vestit amb una sahariana d'ociós colonial,

i no li va semblar malament fer com feien i ingerir una dosi de whisky.

Jordi García Candau, que era l'últim esperat, va arribar abans que molts altres. Venia de Dénia, on havia tingut una intervenció a la UNED sobre la matèria que domina. Va demanar una cervesa i va presentar disculpes per no poder-s'hi quedar al sopar. El seu germà Julià tampoc podria acudir, ja que aquella nit volava cap a Xile. En això va arribar **Josep Sanmartí**, que és el corresponsal del diari *Avui* en aquella ciutat i qui ens conta les seues impressions messetàries en aquest setmanari. Amb ell, l'advocat d'Alzira **Manuel Llinares**. I finalment, Manuel Vicent, amb ulls de plenamar.

Els que no podrien assistir eren **Josep-Vicent Marqués**, Lluís Garcia Berlanga, Joan Genovés, Ricard Zamorano, **Alexandre Perales** i els diputats **Vicent Albero** i **Celeste Juan**, així com el senador **Alfons Cucó**, o bé per que s'havien pres vacances o bé perquè es trobaven fora de Madrid.

El Gran Manifasser, com no podia ser d'una altra manera, presidia la taula, i els comensals es van situar per afinitats. A banda del menú, per la taula van passar, i van ser escrutats amb l'efectivitat d'una duana, tots els temes de l'actualitat valenciana. Després, la conversa es va sectoritzar. D'una banda, Burguera, Blasco, Olmos i Vicent van optar per la fundació de CIFESA i les incursions del seu fundador, Casanova, a Pasapoga; i de l'altra, Llorca, Llinares, Sanmartí i **Joan A. Blai**, corresponsal de TVV a Madrid, que s'hi havia incorporat tard, li feien el cadastre al capdill d'UV, amb deteniment en els passatges més substancials de la biografia.

Devorat el sopar i absorbit el licor, El Gran Manifasser va alçar la sessió sense solemnitats i va donar per tancat el curs. Plovia a Madrid o sospirava, i els integrants del *lobby* es van disoldre cap als seus caus.

Miquel Alberola